

ΒΙΒΛΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΤΤΠΩΘΕΝΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΩ'. ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

(320) — Λεξικὸν τὸ μέγα καὶ πάνυ ὡφέλιμον Βαρίνου Φανωρίου Κάμηρτος, τοῦ τῆς Νουκερίας Ἐπισκόπου, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων συλλεχθὲν, ἀπάσոς τῆς Ἐλληνικῆς φωνῆς ὑπόμνημα. Νῦν δεύτερον τυπωθὲν, ἐπιμελῶς τε ἄμα καὶ ἔξηχριστωμένως, ὡς οἶόν τε ἦν, διορθωθὲν ἐπὶ τινὶ παλαιῷ ἀντιγράφῳ, τυπωθέντι ἐν Βασιλείᾳ κατὰ τὸ ἀφλή. ἔτος ἀναπληρωθὲν δὲ ἐν τοῖς ἐλλείπουσι, καὶ πλουτισθὲν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τὸ πρῶτον, παρενθέσει παμπόλλων λέξεων, τῶν χρησιμωτέρων, τοῖς ἀστερίσκοις σεσημειωμένων, ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου, καὶ Σουΐδα, καὶ ᾧλων. Μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει τῆς ἀναγκαιοτάτης βίβλου τοῦ πολυμαθεστάτου καὶ κριτικωτάτου ῥήτορος Διονυσίου Λογγίνου, τῆς περὶ "Χψους ἐπονομαζομένης." Ἐνετίησιν, οὐαώ. 1801. Εν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου τοῦ Γλυκέως. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ Λεξικοῦ τούτου είναι δὲ αὐτὸς τυπογράφος, διστις, ὃς φαίνεται, δὲν είχεν ὑπ' ὅψιν είμην τὴν ἐν Βασιλείᾳ γενομένην ἔκδοσιν, καὶ δῆλον ἐν Βενετίᾳ προγενεστέρων ὑπὸ Ζαγκρίου Καλλιέργου, καὶ τὴν μεταγενεστέρων ὑπὸ Ἀντωνίου Βάρτολι, ὃς εἴδομεν ἐν τῇ σημειώσει τοῦ ἀριθμοῦ 29 τοῦ παρόντος καταλόγου, καὶ ἔνεκα τῆς ἀγνοίας ταῦτης ἐπιγράφει τὴν παρεῦσαν ἔκδοσιν διστέραν, ἐνῷ είναι ἡ τετάρτη κατὰ χρονολογίαν.

(321) — Βίος Αἰσώπου τοῦ Φρυγέων· νεωστὶ μετατυπωθεῖς εἰς χοινήν γλῶσσαν. Ἐνετίησι, αὐτά. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς πρώτης ἐκδόσεως.
Μετετυπώθη δὲ ἐξ νέου παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1810 ἔτος.

(322) — Κορυνθίου Νίπωτος βίος τῶν ἔξοχων Ἡγεμόνων, μεταγλωττισθέντες, ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Δ. τοῦ Φ. Φ. μετὰ καὶ σημειώσεων τινῶν ἀναγκαίων. Ἐνετίησι, 1801. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ βίοι οὗτοι μετετυπώθησαν παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1802, καὶ τῷ 1810.

(323) — Σύλπισμα Πολεμιστήριον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Ἀτρούμητου τοῦ Μαραθώνιου. Χ. ΗΙΙΙΙ. εἰς 8^{ον}, μὲ τὴν ἴχνογραφίαν τῆς δούλης Ἑλλάδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφέας τοῦ πατριωτικοῦ καὶ ἐπαναστατικοῦ φυλλαδίου τούτου εἶναι ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Ἐτυπώθη δὲ ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ τυπογράφῳ Εβεράρτ (Eberhart), καὶ μετεπώθη παρὰ αὐτῷ τὸ 1821 ἔτος μὲ την αὐτὴν ψευδωνυμίαν. Μετεφράσθη Ρωσσιστὶ ὑπὸ Σπυρίδου Δεστούνη καὶ ἐτυπώθη ἐν Πετρούπολει τῷ 1807.

(324) — Οἱ Κόρσαι· Δρᾶμα εἰς τέσσαρας πράξεις, συντεθὲν ὑπὸ τοῦ περιφήμου Κωμῳδοποεοῦ Αὐγούστου τοῦ Κοτζεΐοῦ· καὶ μεταφρασθὲν εἰς χρῆσιν τῶν φιλολόγων. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ Φράντζῳ Ἀντωνίῳ Σχραΐμβλ. 1801. εἰς 8^{ον}.

(325) — Μισανθωπία καὶ Μετάνοια· Δρᾶμα εἰς πέντε πράξεις, συντεθὲν ὑπὸ Αὐγ. ἀπὸ Κοτζεΐοῦ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφρασθὲν, Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ Φράντζῳ Ἀντωνίῳ Σχραΐμβλ. 1801. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφρασθήσει τῶν δύο τούτων Δραμάτων εἴναι
ὁ Κωνσταντίνος Κοκκινάκης, τοῦ ὄποίου τ' ὅντας ἐτυπώθη μόνον εἰς τὸ πρωμετώπιον τῆς ἐπομένης χωριώσιας.

(326) — Πειραιώς καὶ Ἀνδρεῖα· Κωμῳδία εἰς τρεῖς πράξεις· συντεθεῖσα ὑπὸ Αὐγ. ἀπὸ Κοτζενοῦ. Μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Κοκκινάκη, τοῦ Χίου. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ Φράντζῳ Αντωνίῳ Σχραίμβλ. 1801 εἰς 8^η.

(327) — Χαϊδαρίων καὶ Ηολύδωρος, ὅτος Βιβλίον ὃποῦ γράψει, πῶς νὰ αγαπήσηκαν τοῦτα τὰ δύο ἡρῷαντόπουλα ἀπὸ τὰς Αθήνας τὸν καιρὸν τῶν παλαιῶν Ἰλλήσων ἀκόμη καὶ τὰ τόσα πάθη ὃποῦ ἐδοκίμασαν, ἔω; ὃποῦ τέλος πάντων ὑπὲνδρεύσηκαν, καὶ ἀπέρχονται τὴν ζωὴν τους εὔτυχεστατα. Ποίημα τούτου τοῦ περιτήραυ Κάλλου καὶ ὑψηλοῦ χοῦ; 'Λιόνας Βαρθολεμαίου, ὃποῦ συνέγραψεν τὸν 'Ανδραῖον· νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον. (Παρὰ Κωνσταντίνου Γεωργεάδη Κουτζίκου, ἔρμηνευτοῦ εἰς τὰς τῆς πραγματείας καὶ διαλέκτων). Ἐν Ηέστη, τύποις Ζραγκίσκου Ηάτζου 1801. εἰς 8^η.

(328) — Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀθροκόμην· Ποίημα ποιμενικόν· Κωνσταντίνου Μάνου ἀναλώμασί τε καὶ σπουδῆς πρὸς τέρψιν τῶν φίλων ἐκδοθέν. Ἐν Βεύδῃ, τύποις τοῦ κατ' Οζγγαρίαν Βασιλείου Πανδιδακτηρίου. φωτ. 1801 εἰς 8^η.

ΣΙΜΕΩΝΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1802 ἵτος ἐν Τεργέστῃ παρὰ τῷ τυπογράφῳ Βάττῃ, σπουδῇ, καὶ συντροφῇ τῷ, αὐτόθι πραγματευτῷ πρὸς χρήσιν τῶν φίλων.

(329) — Ἡ Λογική, ἥ αἱ πρῶται ἀναπτύξεις τῆς τέχνης τοῦ στογάζεσθαι, σύγγραμμα στοιχεῖδες ὃποῦ τὸ συμβούλιον τῶν Ηαλατίνων Σχολῶν ἐζήτησε καὶ ἐνέχρινε· συγγραφὴν παρὰ τοῦ Κονδιλλίσκου, καὶ μεταφρασθὲν εἰς τὴν δημοτικὴν 'Ελληνικὴν διέλεκτον παρὸς Αχαΐην. Δημητρίου Ιερομονάρχου τοῦ Φιλοπατίδου, τοῦ ἐκ τῆς κιώνης Μηλιῶν τοῦ Ηηλίου ὄρους· παρ' οὗ προσετέθησαν καὶ σημειώματα, καὶ μία συνοττικὴ ἐκθεσίς τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ λόγου.

μετά τῶν σοφισμάτων, καὶ ἐνας λόγος περὶ σχολείων· νῦν πρῶτον ἐκδοθὲν ἐπιστασίᾳ Ἀνθίμος Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Γαζῆ. Ἐν Βιέννῃ· παρὰ τῷ Φράντζῳ Ἀντωνίῳ Σχραίμβλ.

1801. εἰς 8^η.

(330) — Πίναξ γεωγραφικὸς τῆς Εὐρώπης ‘Ελληνικὸς, ἐκδοθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου Γαζῆ, τοῦ ἀπὸ Μηλίδη τοῦ Πηλίου ὄρους, χάριν τῶν φιλομαθῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. ἀντί. Χ ΠΡ ΗΗΗ). 1801. ἐν Βιέννῃ· ἔχαραχθη ὑπὸ Κ. Σχινδελματίερ. Ὁλυμπιάδος χρή. τὸ δ'.

(331) — Λόγος Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ὑπερένδοξον ἐνθρονισμὸν τοῦ Μεγαλειοτάτου καὶ Αὐτοκρατορικωτάτου Ἰμπεράτορος Ῥωσίας ἀπόστολος Ἀλεξάνδρου Παυλίδου, συντεθεὶς καὶ ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ ἀμβωνος ἐν τῇ περιφήμῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ, τῇ ια. Μαΐου ἀωά. ἔτει, παρὰ τοῦ πανευλαβεστάτου καὶ παναιδεσμωτάτου κυρίου Πολυκάρπου Βουλγάρεως, πρώην ἐκλεγμένου Μητροπολίτου Κερκύρᾳ. Nella stamperia di Corfù, εἰς 8^η.

(332) — Τύχαι Τηλεμάχου υἱοῦ τοῦ Ὁδυσσέως, συντεθεῖσαι μὲν Γαλλιστὶ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Φραγκίσκου Σαλλινιάκ δὲ λὰ Μόττε Φενελόν. Μεταφρασθεῖσαι δὲ, πλείστοις σημαιώμασιν ἐπηυξήνθησαν παρὰ Δημητρίου Παναγιώτου τοῦ Γοζδελλᾶ. Δαπάνῃ Φιλελλήνων. Ἐν Βούδᾳ, τύποις τοῦ κατ' Οὐγγαρίαν Βασιλικοῦ Πανδιδακτηρίου. ἀωά. 1801. Τόμ. 2, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἄπάρχει ἐτέρα προγενεστέρα μετάφρασις τοῦ ἀθανάσιου Σκιαδᾶ. Ἰδε ἀριθμὸν 9δ.

(333) — Οἰκονομία τῆς Ζωῆς, ἥτοι Σύνοψις τῆς Ἡθικῆς, ἐκ τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης μεταφρασθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Δεστούνη. Ἐν Μόσχᾳ· ἐν τῷ τῆς κοινότητος τυπογραφείῳ· ἔτει 1802. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τούτου ἐπροστέθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ μεταρράτσῳ καὶ ἡ μετάφρασις ἐτέρου πονήματος ἐπιγραφομένυν. Ἡθικὴ τῶν παιδῶν ἡ συνομιλίας ήθειαί διὰ τὰ παιδία, σύνθεμα τοῦ K. Κάμπε, ἐκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης μεταφρασθεῖσα.

(334) — Ἐπιστολὴ ἀπολογητικὴ ἐνὸς Μαρκίωνος Φραγκίσκου Ἀλεργάτου Καπακέλλου κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κύρου Ἀββᾶ Κωμπαγνώνου, ἀναστρεφομένης περὶ τὴν δρμοιότητα, νεωστὶ παρ' ἔχεινου ἀνακαλυψθεῖσαν ἀνάμεσον Ἐσραίλιν τοῦ Ἐλλήνων, μεταπεφρασμένη ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης εἰς τὸ ἀπλὸ ἑλληνικόν. αὐτὸν. Ἐνετίησι, 1802.

Παρά Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅπὸ τοῦ ψευδωνύμου Καπακέλλου ἐκάλυψεν ὡς ἄδεται, τ' ὅνομά του ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀπολογίας ταύτης Ἰωάννης Δονάς, Κερκυραῖος, εὑρισκόμενος τότε ἐν Ἰταλίᾳ χάριν τῶν ἰατρικῶν μελετῶν του-

(335) — Περὶ ἀμαρτημάτων καὶ ποιῶν, πολιτικῶν θεωρουμένων. Σύγγραμμα Καίσαρος Βεκκαρίου, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, καὶ διὰ σημειώσεων ἐξηγηθὲν ὑπὸ Δ. Κοραῆ, ἰατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις ἐταρίας τῶν ἀνθρωποτρητῶν. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Baudelot et Eberhart, 1802. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ μετάφρασις αὗτη τοῦ σπουδαίου συγγράμματος τούτου ἀφερεύθη εἰς τὴν τότε νεοσύστατον Δημοκρατίαν τῆς Ἐπτανήσου ὑπὸ τοῦ ἐνθέρμου πατριώτου Κοραῆ, διτις μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὠνομάζετο Διαμαρτῆρος, μετονομασθεὶς ἐπειτα Ἀδαμαντίος. Μετεπτάθη δὲ τὸ 1823 ἐν Παρισίοις ὑπὸ F. Didot.

(336) — Ἐγκυροπαιδεία φιλολογικὴ εἰς τέσσαρας τόμους διηρημένη, συναρμοσθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἑλλογιμωτάτου Ἰωάννου Ηχτοῦσα, τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν νῦν δὲ ἐπιμελέστερον μετατυπωθεῖσα, ηὔξηνθη ἐν τοισιν ἥπερ τὰ πρῶτον, ἀτε δὴ προσετέθη τὸ ἄχρι νῦν ὀνέκδοτον φιλοπόνημα τοῦ χυρίου Ἀντωνίου Βυζαντίου, καλούμενον Χρηστοήθεια, πρὸς

παραίτησιν ἡθῶν τῶν νέων· οἵτε κατὰ μεθυόντων ὄμιλούς
τοῦ ἀγίου Βαστού, πλείονος ἐνεκά τῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώτ-
της φιλομαθῶν ὅπω; δῆποτε ὠφελεῖσα, μεθ' δσης οἶόν τε ἦν
τῆς ἀκριβείας διορθωθεῖσα, φωτισμένη. Ἐνετήσας. Παρὰ Νικολάῳ
Γλυκεῖ. εἰς 8^η

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Παρί τοῦ διὸ τὰ πρώτην σχολεῖα τῆς Ἑλλάνε-
κῆς γενέσαις, χρησιμωτάτου πονήματος τούτου ὡμίλησαν ἀρχετὰ
ἐν τῷ αὐτοῖς 81 τοῦ παρόντος Καταλόγου. Η παροῦσα δὲ ἔκ-
δος μετεπωθῇ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ Γλυκεῖ τὸ 1819
ἔτος.

(337) — Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τὸ τέταρτον, ἦτοι τὸ
Συντακτικὸν εἰς ἀπλῆν φράσιν μετενέχθεν, καὶ ἐκ πολλῶν
καὶ διαφόρων Γραμματικῶν ἀναπληρωθὲν καὶ φιλοκονηθὲν
ὑπὸ Νικήτα Κονταράτου, τοῦ Παρίου. Θεωρηθὲν μὲν καὶ
ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις Ἱεροκήρυκος
Κυρίου Λαυρεντίου Χρυσοβελόνη, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν διδασκά-
λοις ἐπιστημονικωτάτου Κυρίου Ἰωάννου Τζελεπῆ, ἀμφοῖν
οὐκ ἀμυδρῶς ἐν τῇ περιπύστῳ ἀποστίλβοντος Χίῳ. Νῦν δὲ
πρῶτον τύποις ἐκδιοθὲν διαπάνη προθύμεω καὶ σπουδῆς αἱτεπαί-
νω τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλογενοῦς ἀνδρὸς κυρίου κυρίου
Μιχαὴλ Καράλη, τοῦ τῶν ἐν Χίῳ εὔπατριδῶν τὰ πρῶτα
φέροντος, πρὸς ὡφέλειαν τοῦ ἡμετέρου Γένους. 1802. Ἔνε-
τίζοις, αὐτῷ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(338) — Εἰσαγωγική διδασκαλία περιέχουσα Λεξικὸν τετράγλωσσον τῶν τεσσάρων κοινῶν διαλέκτων, ἵτοι τῆς ἀπλῆς, Ῥωμαϊκῆς, τῆς ἐν Μοισίᾳ Βλαχικῆς, τῆς Βουλγαρικῆς καὶ τῆς Ἀλβανικῆς, συντεθεῖσα μὲν ἐν ἀρχῇ χάριν εὐμαρίνειας τῶν φιλολόγων ἀλλογλώτων νέων παρὰ τοῦ αἰδεσφιωτάτου καὶ λογιστάτου διδασκάλου, Οἰκονόμου καὶ ιεροκήρυκος χυρίου Δανιὴλ, τοῦ ἐκ Μοσχοπόλεως, οὐαλλυνθεῖσα δὲ καὶ ἐπαυξηθεῖσα τῇ πρωτηγένειᾳ τηρῶν χρειωδῶν καὶ περιεργείας, ἀξίσιην, καὶ εὐλαβῆσα, ἀριερούθεισα τῷ πανιερῷ

τάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Πελαγωνίας, ὑπερτέμῳ καὶ ἔξαρχῳ πάσῃ; Βουλγαρικῆς Μακεδονίας, χυρίῳ χυρίῳ Νεκταρίῳ, τῷ ἐκ Μουντανίων, ω̄ καὶ τοῖς ἀναλόγοις τύποις ἐκδοθέντες δι' ὧρελείας τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτοῦ εὐλαβῶν χριστιανῶν. 'Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐτῷ'. 1802. 'Ἐν Βιέννῃ.

(339) — Στοιχεῖα Μεταφυσικῆς, συντεθέντα μὲν ἀρχῆθεν Λατινιστί, ὑπὸ Ἀντωνίου Ιενουηνσίου, τοῦ ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Νεαπόλεως διδασκάλου τῆς Ἡθικῆς καὶ Οἰκονομικῆς· Μετενηγμένα δὲ περὶ τενὸς ἑτέρου εἰς τὸ Ἰταλικὸν ὁμοίωμα, εἴς οὐ δὴ καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετεφράσθησαν. Καὶ νῦν τύποις ἐκδίδονται χάριν τῶν τῆς φιλοσοφίας ἐραστῶν, διὰ δαπάνης τοῦ φιλογενοῦς καὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς Μετέρ Μική Καράλλη. Τούτοις εἰσήχθησαν ἐν πολλοῖς τόποις καὶ ὑποσημειώσεις διάφοροι, καὶ μετὰ τὸ τέλος, τὸ πρὸς Ἀθίους, ἐκ τῆς μεζονος, κάλλιστον καὶ ὡρελιμώτατον Συνόψισμα. 'Ἐπιστασίᾳ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ. 'Ἐνετίησι, αὐτῷ'. 1802. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η μέγα.

(340) — Θωκυδίδου Ὁλόρου περὶ τοῦ Ηελοποννησιακοῦ πολέμου ιερᾶς ὁκτώ· ἐπιστασίᾳ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ. 'Ἐνετίησιν, 1802. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(341) — Μακρίου πρεσβύτερου καὶ Ἀρχιμανδρίτου, ἐπωνυμίαν δὲ Καραϊδίου, τοῦ Κεφαληνίου, λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς ἴδιους μαθητὰς, ἦ κατὰ Οὐδολταίρου καὶ τῶν ὅπαδῶν, προσπεφωνημένος τοῖς μαθηταῖς· νῦν πρῶτον ἐκδοθεὶς, ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνη τοῦ συγγράψαντος, μετὰ καὶ τριῶν ὅμινων τοῦ αὐτοῦ. 'Ἐνετίησιν. αὐτῷ'. 1802, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(342) — Χημικὴ φιλοσοφία, ἡ Στοιχειώδεις ἀλήθειας νεωτέρας Χημικῆς, νεωτέρᾳ τινὶ μεθόνῳ τεταγμέναι, ὑπὸ Α. Φ. Φουρκροᾶ, ιατροῦ καὶ διδασκάλου τῆς Χημικῆς ἐν Πα-

ρισίοις· ἔχγραικεσθεῖσα μετὰ προσθήκης καὶ τινων σημειωμάτων ὑπὸ Θεοδοσίου Μ. Ἡλιάδου· ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ τύποις ἐκδοθεῖσα ὑπὲ 'Ανθίμου Γαζῆ 'Αρχιμανδρίτου, τοῦ ἀπὸ Μηλιῶν τοῦ Πηλίου Όρους, καὶ μέλους τῆς ἐν Ἱένῃ ἑταιρίας τῶν Ὀρυκτολόγων, χάριν τῶν φιλολόγων. 'Ἐν Βιένη, αὐτῷ'. τύποις Φ.Α. Σχραίμβλ. εἰς 8^η.

(343) — Γραμματικὴ ἔξηγηματικὴ Θεοδώρου Γαζῆ, ἡ οἵ 'Εργηνείς εἰς τὸ τέταρτον τῶν εἰς τέσσαρα· φιλοπονηθεῖσα μὲν μετὰ κόπου πολλοῦ, χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου Πελοποννησίου, Δημητρίανού. 'Απεισαν τὴν Θεωρίαν τοῦ τετάρτου μέρους τῆς Γραμματικῆς τοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου Γαζῆ, λίγην εὔμεθόδως τε καὶ πολυμαθῶς περιλαμβάνουσα. Νῦν δὲ πρῶτον τυπωθεῖσα, καὶ μεθ' ὅτης οἶόν τε ἡν τῆς ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. αὐτῷ'. 'Ενετίησιν 1802. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(344) — 'Ομήρου 'Ιλιάς, σὺν τοῖς σχολίοις ψευδεπιγράφοις Διδύμου. Δαπάνη ἀδρᾶς τῆς τῶν Ζωσιμάδων γενναίας αὐταδελφότητος· 'Επιστασίᾳ δὲ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ. 'Ενετίησιν ἐν τῷ τυπογραφείῳ Νικολάου Γλυκῆ, 1803. Τόμ. 2, εἰς 8^η.

(345) — 'Ομήρου 'Οδύσσεια, σὺν τοῖς σχολίοις ψευδεπιγράφοις Διδύμου. Δαπάνη ἀδρᾶς τῆς τῶν Ζωσιμάδων γενναίας; αὐταδελφότητος· 'Επιστασίᾳ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ. 'Ενετίησιν, ἐν τῷ τυπογραφείῳ Νικολάου Γλυκῆ, 1803, Τόμ. 2, εἰς 8^η.

(346) — Βιβλίον ὀνομαζόμενον Σπανός. αὐγ'. 'Ενετίησιν, 1803. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(347) — 'Ιστορία 'Εργαιοπούλας τῆς Μαρκάδας, τὴν διποίαν εἰς τοὺς αἰχένας. χρόνους, μηνὶ 'Ιουλίῳ ἔ. ἐκλεψε κρυφίως ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τόπον λεγόμενον, Φανάρι, ἔνος νέος

'Αρεανίτης, λεγόμενος Δῆμος, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὴν Οὐγγροβλαχίαν, τὴν ἐτέμησεν ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου περισσὸς καὶ τοῦ τὴν ἔδωσεν εἰς γυναικα . φωγ'. Ἐνετήσει 1803, παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(348) — ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΚΕΙΜΕΝΟΛΟΓΙΑ ΘΕΤΖΗΣ} Αρισταῖνέτου Ἐπιστολαὶ, ταῦν Ἐλληνιστὶ μόνον ἐκδίδονται. Διὰ φιλοτίμου δαπάνης καὶ προτροπῆς τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν ΚΡ. ΤΡ. καὶ ΗΣ. Μεθ' ὅσης οἶδον τε ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι. 1803. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ Ἐπιστολαὶ αὗται ἐτυπώθησαν ἐν Βιέννῃ ὑπὸ Παλυζώη Κοντοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταῦτης καὶ περὶ τοῦ ἐκδότου Κοντοῦ ἴδού τι ἀνεγγράφαμεν ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τοῦ ποφοῦ βιβλιογράφου Bast πρὸς τὸν Ἑλλογιμώτατον φιλολόγον Boissonade, τυπαθείσῃ ἐν Παρίσιοις τὸ 1803 ἔτος σελ. 209. — M. Polyzois n'ayant pas ajouté de notes à son ouvrage, je me bornerai à examiner le texte qu'il a donné. Mais rapportons d'abord quelques traits de sa préface grecque. L'auteur y parle, au commencement, des droits que les savans allemands, anglais, français et italiens se sont acquis à la reconnaissance des grecs modernes, par leurs éditions des auteurs de l'ancienne Grèce. Il reconnoit l'utilité de leurs notes et de leurs traductions; mais il trouve que depuis long-temps, la langue grecque n'est pas assez estimée en Europe, parceque les éditeurs de livres grecs, au lieu de se servir du même langage, composent en latin leurs préfaces et leurs commentaires. Je pense comme Polyzois Kontou, que vu la richesse et la perfection de la langue grecque, il vaudrait beaucoup mieux que nos éditeurs fissent des éditions toutes grecques, et que depuis la renaissance des lettres, on ne se fut point écarté de cette méthode. Mais bien peu de lecteurs entendroient aujourd'hui un commentaire tout grec, et bien peu de savans seroient en état de le composer. — M. Polyzois continue: Quelques éditeurs d'auteurs grecs qui ont écrit des préfaces latines, ont même blamé ceux qui, en donnant un ouvrage grec, ont osé écrire dans la même langue. L'auteur, en faisant cette observation, a eu en vue les deux éditions du roman de XENOPHON D'EPHÈSE, qui ont paru à Vienne en Autriche, celle de 1793, imprimée chez Bendotis, et celle de M. DE LOCEL-

LA (1). M. Polyzois convient du peu de mérite de l'édition en question, dont le texte a été arrangé par l'imprimeur Bentotis; mais comme auteur de la préface et d'une épigramme grecque qu'il y a jointe, il se croit offensé par ceux, qui peut être sans avoir lu avec attention ces deux morceaux, les ont traités de barbares. Il finit son apologie par une remarque qui est assez juste à l'égard de beaucoup de latinistes de nos jours, quoiqu'elle ne soit pas applicable à M. de L.^r. Άλλας εἴπερ δοκοῦμεν τοῖς τοιούτοις ἐλληνισμοῖς καὶ τοῖς θεοῖς οὐκέτι πάντας φράσεως ἀπολεπτούσι, γνωστὸν ἀπασιν, ὃς εἰδίσκει καὶ τῷ καλλιρῷ αὐτῶν τὴν Οὐρανήν καὶ Κικέρωνος φάσιν προσιζάειν θεάσαθαι.

M. Polyzois passe ensuite aux lettres d'Aristénète, qu'il caractérise de la manière suivante: Λέπερ τῇ τῆς φράσεως φυσικῇ γλαφυρίᾳ, καὶ τῇ τοῦ λόγου εύσυνότητῃ καθαρότητι τὴν πρὸς ἔρωτικὴν τῶν Ἑλλήνων φιλοκαλίζειν, ὃς περ ἐν ἀλοις πρὸς ἀρστὴν, ρόπην τε καὶ κλίσιν γραμμάτως ἐνδείκνυται. Il prétend que son édition est la première qui offre le texte ἀνευ τιὸς μεταφράσεως, ή σχολίων καὶ σημεώσεων ἡστινικῶν. Cette assertion est fausse. M. Polyzois paraît ne pas connaître la première édition d'Aristénète donnée par SAMBUCUS, Antwerp. 1566, in 4°. Quant au texte de son édition, il s'exprime ainsi: Όσα δε κατὰ γραφὴν, ή σημασίαν ἐν ταῖς πρώην ἐκδόσειν ἐσφαλμέως ἔχοντα κατεφάνετο, ὃς ἐκ πηγῆς τινος τοῦ ἐν τῇ Καισαρικῇ Βιβλιοθήκῃ παλαιοῦ χειρογράφου, ή ἄλλου του προερχόμενα, τό γε μοι ἅκον, ταῦτας κάκεινο ὃς οἶόν τε ἐσκεψάνως συγκρένων, διὰ τῆς κατὰ γραμματικὴν βασάνου πολλαχοῦ τὸ ἀκατάληλον τῆς συντάξεως, καὶ τὸ πρὸς σημασίαν τινῶν ὄνομάτων ἀσύμφορον ἐπιδιορθώσαι προτίχθειν.

(349) — Τοῦ ναυαγλήρου ἐπημερινὴ εἰς τὸ πέλαγος πρᾶξις· ήγουν μέθοδος βραχεῖα καὶ εὔκολος τοῦ νὰ κρατοῦν λογαριασμὸν τῆς ὁδοιπορίας ἐνὸς καραβίου εἰς θάλασσαν μεγάλην περιέχουσα καὶ πίνακας τοὺς εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς Ναυτικῆς ἀναγκαίους μεταφρασθεῖσα μὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου παρὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου Σπυρίδωνος

(1) Ήδε τὴν ἐπίκρισιν τοῦ Locella ἐν τῷ Σημειώσει τοῦ ἀριθ. 242 τοῦ παρόντος Καταλόγου.

Ζαχαρίνα Κεφαληνέως, διὰ προτροπῆς τοῦ κύρου Ιωάννου Λιαστασίου Σδορώνου, τοῦ λεγομένου Ἀρσένη· οὗτοι δὲ ἐπιθεωρηθεῖσα ἀκριβῶς καὶ πολλαχοῦ ὡς εἶόν τε τὴν σιράσιν ἐπιδιορθωθεῖσα· προσέτι καὶ ἐπαυξηθεῖσα ἐκ τῆς δευτέρας τοῦ Ἰταλικοῦ ἔκδοσεως, τύποις ἐξεδόη δι' ἔξοδων καὶ δαπάνης ἀδρᾶς ἀνωμάλου τινὸς φιλογενοῦς, καὶ τῶν χυρίων Ἀναστασίου Σδορώνου, Στελίου Κρασῆ, καὶ Βασιλείου Καλιγά τοῦ Σοφίκηνοῦ, εἰς κοινήν τοῦ γένους ὥφελειαν, ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφεῖω, 1803. εἰς 4^η.

(350) — Περὶ ἐλλείψεως τῶν παραλειπομένων φωνῶν, παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν Παιητῶν, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραψάντων Ἐλλήνων· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδιθεῖσα πρὸς εὔμαθειαν τῶν πρωτοπείρων· διὰ δαπάνης Κωνσταντίνου Παλανίδου, τοῦ ἐξ Ιωαννίνων ἀργ'. Ἐνετήσι. 1803, Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(351) — Ποικίλη Διδασκαλία, οἵτοι Ἀλφαβητάριον εύμαθείας· Ἐνῷ εὐρίσκονται μαθήματα ὥφελιμα ἵνα διδάσκωνται τὰ εἰς Τουρκίαν μικρὰ παιδιά τῶν χριστιανῶν, πρὶν τῆς Ὁχτωήχου. καὶ τοῦ Ψαλτηρίου φιλοπόνως συντεθέντα παρὰ τοῦ ἐν Ιερεύσι Πολυζώη Κοντοῦ, τοῦ ἐξ Ιωαννίνων. Νῦν πρῶτον ἐκδίδοται διὰ δαπάνης τοῦ ἐν πραγματευταῖς ἐλλογίμου Τριανταφύλλου Καραμπίνα, τοῦ ἐξ Καστορίας. Ἐν Βιέννη, 1803. Παρὰ Γεωργίῳ Βεντότῃ. εἰς 8^η.

(352) — Ἐπιτομὴ Ἀστρονομίας, συγγραφεῖσα ὑπὸ Ἱερωνύμου Λαλάνδ, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστροσκοπίου τῆς Γαλλίας. Μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Δ. Δ. Φιλιππίδου, τοῦ ἀπὸ Μηλιῶν τοῦ Πηλίου ὄρους. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἐπιστασίᾳ, συνδρομῇ καὶ διορθώσει τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου Ε. Γα-

ζῆ, χάριν τῶν φιλομούσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἐν Βιέννῃ, 1803. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γ. Βενδότη. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου τόμου ἀναγινώσκεται καὶ Συνταχγμάτιον Χρονολογικὸν ὑπὸ τοῦ Μεταφραστοῦ συνταχθέν.

(353) — Ζηνοβίου Κ. Πώπ Μετρικῆς βιβλία Β'. Ἐν Βιέννῃ, 1803. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ὥλη τοῦ συγγράμματος τούτου εἶναι δὴ οὐ παγορευμένη ὑπὸ τοῦ σ·φοῦ διδασκάλου Λάμπρου Φωτιάδου, τοῦ θυρού δὲ Πώπ ἐχρημάτισε μαθητὴς ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐπομένως δὲ Πώπ ἀριερώνει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πόνημα, μᾶλλον ὡς ἔκδότης παρὰ ὡς συγγραφεὺς αὐτοῦ, εἰς τὸν Φωτιάδην.

(354) — Πρόχειρος Ἀριθμητικὴ, διδάσκουσα ἀκριβῶς δὴ τὰ εἴδη τοῦ λογαριασμοῦ ἐν τε ἀκεραίοις καὶ κλασματικοῖς ἀριθμοῖς μετὰ διαφόρων μεθόδων. ἢ προσετέθη Παράρτημα, περὶ τῶν εἰς τὴν ἐμπορίαν ἀνηκόντων λογαριασμῶν, ἔρχνταισθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρεως, εἰς χοινὴν χρῆσιν τῶν περὶ τὴν σπουδὴν καὶ ἐμπορίαν καταγινομένων νέων τύποις δὲ ἔκδοθεῖσα δαπάνη τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γ. Βενδότη, 1803. Τόμ. 2, εἰς 8^η.

(355) — Ἰστορία διὰ στίχων ἀπλῶν περιλαμβάνουσα τὸν θίον καὶ τὰς πράξεις πάσας τοῦ μεγάλου ἄρχοντος καὶ Σπαθαρίου τὴν ἀξίαν Σταυράκη, ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτοῦ πολλῶν δακρύων ἀξίον δρᾶμα, τὸν ἐπονείδιστον δηλαδὴ θάνατον, καὶ τέλος τὸ θρηνωδέστατον. Ἐνετίησιν, 1803. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(356) — Ἐπιστολάριον, ἐκ διαφόρων ἔρανισθὲν καὶ τυτυπωθὲν, Πατριαρχεύοντος τοῦ παναγιωτάτου καὶ θειοτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Καλλινίκου, προσφωνηθὲν δὲ τοῖς τῶν Ἑλλήνων φιλομαθέσι νέοις. ἦδη πρῶ-

τον ἐκδίδοται. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινούπολεως τυπογραφείῳ· ἔτει 1804. εἰς 4^η μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ βιβλίου τούτου είναι ὁ Ἱατρὸς Βασίλειος, ἀρχων τῆς Δακίας, καὶ ἔφορος τῆς Πατριαρχικῆς τυπογραφίας. Ήδη τὸ τέλος τοῦ βιβλίου προσετέθησαν διάφοροι ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου Ἀλεξάνδρου Μαυροχορδάτου, καὶ διάφοροι Γερμανοὺς πρεσβευτικὸς λόγος αὐτοῦ.

(357) — **Ο** πιστὸς Βοσκὸς τοῦ χυρίου Καβαλιέρου Βαπτιστοῦ Γουαρίνου· μετενεγχθεὶς ἐκ τῆς Ἰταλίδος εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ Γεωργίου Σούτζου, σίον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Νικολάου Σούτζου, μεγάλου διερμηνευτοῦ τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας. ἀωδ'. Ἐνετίησι, 1804. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ποίημα τοῦτο τοῦ Ἰταλοῦ Γουαρίνου κατὰ πρῶτον μετεφράσθη ὑπὸ Μιχαὴλ Σουμμάκη, καὶ ἐξεδόθη τὸ 1658 ἔτος ἐν Βενετίᾳ, καθὼς ἀναφέρω ἐν τῷ ἀριθμῷ 56 τοῦ παρόντος Καταλόγου. Ὁ δὲ μεταφραστὴς Σούτζος δὲν ἔκαμε μνείαν τῆς πρώτης μεταφράσεως, η̄ ἐξ ἀγνοίας, η̄ ἐκ προθέσεως, ἵνα φανῇ αὐτὸς πρῶτος μεταφραστής.

(358) — **Ἐ**φεύρεσις τύχης, διὰ τῆς ὁποίας εἰς στίχους, διηρημένους μὲ ἀριθμητικὸν τρόπον, δύναται ἔκαστος νὰ δοκιμάσῃ τὸ ροιζικόν του μὲ τὸ μέσον τῆς σφαιρᾶς· ἀποκρίνεται δὲ καταλεπτῶς εἰς τὸ ζήτημά του, μαντεύουσα πολλὰ συμβεβηκότα τῆς ζωῆς· Βιβλιάριον πάνυ περίεργον, μὲ τὸ ὅποιον κάθε τιμημένη ουναναστροφὴ καὶ φαμηλία δύναται, παιζόντας καὶ γελῶντας, νὰ ἀπεράσῃ τὸν καιρόν. ἀωδ'. Ἐνετίησι. 1804. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(359) — Πανουργίαι ὑψηλόταται Βερτόλδου, εἰς τὰς ἑποίας φανερώνεται ἐνας χωριάτης πανούργος καὶ ὁξύνους, διὰ τὸν παθήματα, διὰ τὸν πολὺν καὶ ὁξύτατόν του νοῦν γίνεται βασιλικὸς σύμβουλος· ἅμα δὲ καὶ ἡ διαθήκη, τὰ γνωμικά, καὶ αἱ παροιμίαι τοῦ αὐτοῦ. Ποίημα χαριέστατον, συντεθὲν μὲν τὸ πρῶτον Ἰταλιστὶ παρὰ

τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος Δάλλας Κρότζεν νεωστὶ δὲ μετατυπώθεν εἰς τὴν Γραικικὴν διάλεκτον χάριν πάντων, καὶ ἐκ μυρίων σφραγίδων διορθωθέν. Παρὰ Ηλιῷ Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ότις περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τὸν ἀριθμὸν 69 τοῦ παρόντος Καταλόγου Αἰτετυπώθη δὲ καὶ κατὰ τὸ 1803 ἔτος παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ληξάρῳ Γλυκού.

(360) — **Στοχεῖα Γεωγραφίας,** ἐφανισθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, πλείστοις δὲ συμβουλασίαις καὶ συγκριτικής πλευτισθέντα ὑπὸ Ἀνθίμου Παζῆ. **Νῦν** πρῶτον τύποις ἐκδιδόμενα, οὐαδιανέμονται διηρεύνειν εἰς γρῆσιν τοῦ λαϊκοῦ φροντιστηρίου. 'Ἐν Ειάνῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ι. Κεντότη. 1804. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ λογιος Ερμής, τοῦ 1811 ἔτους, σ. 170 ἔσφατρι μένως σκαριώσει ὅτι τὸ παρὸν γεωγραφικὸν πόνημα ἐτυπώθη τῷ 1803 ἔτος, αὐλάκα τὸ λάθος τούτο εἶναι βεβαίως τοῦ τυπογράφου.

(361) — **Κατάστασις τῆς Ἐπτανήσου πολιτείας.** 'Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ καὶ δέ'. Νοεμβρίου τοῦ φωγ'. 'Ἐν Τριεστίῳ, 1804. εἰς 8^η μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ηλέκτις Κατάστασις σημαίνει Πολιτειὸς Χάρτης, ἡ οἱ Σύνταγμα, ὅπερ συνετάχθη Ἰταλιστὶ πρότερον, καὶ μετὰ ταῦτα μετεφράσθη εἰς τὴν ἀπίκην Γραικικὴν γλώσσαν, καὶ ἐτυπώθη ἐν Τεργέστῃ.

(362) — **Αἱ καβ'** 'Ομηρον ἀρχαιώτερες, καὶ αἱ Κερκυραῖκαι ἀρχαιολογίαι' ἐκ τῆς Λατινίδος ἐπὶ τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν ἀντιμετακληθεῖσαι ὑπὸ Ε. Α. τοῦ Β. παρὰ δὲ τῶν Ζωσιμάδων Αὐταδεῖλων Λ. καὶ Ν. καὶ Ζ. καὶ Μ. φιλοτίμῳ δικτάνῃ τύποις ἐκδιδεῖσαι, ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλολόγοις, καὶ τῇ ἀρτιστήστατῷ αἰσιώτε καὶ δληιοδαίμονι 'Ἐπτανήσῳ Ἰωνικῇ Πολιτοχρατίᾳ ὑπερήδιστα καὶ πανευγνωμόνως ἀνατιθέμεναι' δι' ἐπιμελοῦς ἐπιστασίας τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἱερομονάχου 'Αγαθαγγέλου 'Αδρια-

νοπολίτου. 'Ἐν Μόσχῳ' ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφεῖω,
παρὰ Λιούζπη, Γαρίῳ καὶ Παπόῃ. αὐδ'. 1804. εἰς 8^η.

(363) — 'Ηλιοδώρου Αἴθιοπικῶν έιδοία δέκα· ἀ γάριν
Ἐλλήνων ἔξεδωκε, μετὰ σημειώσεων, προσθεῖς καὶ τὰς ύπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΕΠΙΦΕΡΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΦΕΡΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ}
τοῦ Ἀμιότου συλλεγείσας, τέως δὲ ἀνεκδότους διαφόρους
γραφάς Δ. Κοραής. Ἐν Παρισίοις. Παρὰ I. M. Ἐβεράρ-
τῳ, αὐδ'. Γόμ. 2, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, δι γάλλος φιλολόγος
G. Chardon de la Rochette ἀνατέρει εἰς τὸν Γ'. Τόμ. τοῦ συγ-
χρονού του Mélanges de Critique et de Philologie, Paris,
1812, σ. 305, τὰ ἐφεξῆς. L'édition du Roman d'Héliodore,
donnée par le D. Coray, est la meilleure de toutes;
et les notes qui l'accompagnent sont excellentes. Hélio-
dore ne s'attendait pas sans doute à l'honneur d'un pareil
scholiaste. Υπάρχει καὶ ἄτερα ἔκδοσις ὑπὸ Ἐλληνος δημοσιευθεῖ-
σα προγενεστέρα. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 206.

(364) — 'Η κατ' ἐπιτομὴν Γραμματικὴ Τερψιθέα ὑπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΕΠΙΦΕΡΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ}
Νεοφύτου Δούκα. 'Ἐν Βιέννῃ, αὐδ'. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γ.
Βεντότη. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετεπωπώθη τὸ 1808 καὶ τὸ 1809 ἔτος παρὰ
Γεωργίου Βεντότη. [Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος Βασιλεὺος
ἔζεντος ἐν Βιέννῃ τὰς Ἐπικρίσεις του περὶ τῆς Τερψιθέας τοῦ
Δούκα] καὶ τὸ 1812 πακτὸν τῷ τυπογράφῳ Σχραίμβλ, ἐπιδιωρισ-
μένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

(365) — Στοιχεῖα τῆς Λογικῆς, Μεταφυσικῆς καὶ Ἡ-
θικῆς, νεωτέρα τινι μεθόδῳ συνταχθέντα εἰς τὴν Ἰταλικὴν
διάλεκτον ὑπὸ Φραγκίσκου Σοανίου Κληρ. Κανονικ. Σομ.
Βασιλικοῦ διδασκάλου· μεταφρασθέντα μὲν εἰς τὴν ἡμετέ-
ραν διάλεκτον παρὰ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου Κωνσταντᾶ,
τοῦ Μηλιώτου, εἰς χρῆσιν τῶν αὐτοῦ μαθητῶν· νῦν δὲ πρῶ-
τον τυπωθέντα γάριν τῶν φιλολόγων, συνδρομῇ φιλοτίμων
Ἐλλήνων, ὃν τὰ ὄνόματα καταγράφονται ἐν τῷ δ'. τόμῳ,
ἐπιστασίᾳ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Ἐνετήσιν, 1804. Παρὰ
Νικολάῳ Γλυκεῖ. Τόμ. 4, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα μετεπωθησαν ταρά τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1818 ἔτος.

(366) — Τὸ μέγα 'Αλφαριθμάτιον' ἐν ᾧ περιέχονται τὰ κδ'. γράμματα διαφόρως γεγραμμένα· αἱ συλλαβαὶ, αἱ συντείνουσαι πρὸς τὴν ὁρθὴν ἀνάγνωσιν προσῳδίαι· ἡ ἀνήκουσα τοῖς πατεῖ προσευχὴ· τὰ ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν· δὲ Πίναξ τῶν λογχριασμῶν τῶν 'Ἐλληνικῶν ψηφίων'· ὁ Πυθαγόρειος πίναξ· καὶ τελευταῖον αἱ κατὰ συντομίαν γεγραμμέναι συλλαβαῖ· ἐρανισθέντα μὲν παρὰ Μιχαὴλ Παπᾶ Γεωργίου, τοῦ Σιατιστέως. φωδ'. Ἐνετήσιν, 1804. παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετεπωθη τὸ 1806, παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

(367) — Λεξικὸν δίγλωσσον τῆς Γαλλικῆς καὶ 'Ρωμαϊκῆς διαλέκτου, εἰς τόμους δύο διῃρημένον. Συνταχθὲν παρὰ Γεωργίου Βεντότη. Νῦν τὸ δεύτερον ἐκδοθὲν παρά τινος φιλογενοῦς. Ἐν Βιέννῃ, 1804. εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ μὲν τόμος Α'. ἐτυπώθη ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ιωάννου Σκαραβίζα, ὁ δὲ Β'. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότη. Ἐν τῇ Β'. ἐκδόσει ὅμως ταύτη ἀφῆσθαι τὴν Ιταλικὴν διάλεκτος. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 210.

(368) — Στοιχεῖα τῆς 'Αριθμητικῆς καὶ 'Αλγεβρῆς, συνταχθέντα μὲν κατὰ τινας νεωτέραν, ἀξιόλογον καὶ εὔκατάληπτον μέθοδον ὑπὸ Μετζέούργ. Νῦν δὲ πρῶτον εἰς τὴν κανονικωτέραν καθ' ἡμᾶς ἀπλοελληνίδα μετενεγχθέντα μετὰ προσθήκης καὶ τινος μεταβολῆς παρὰ Μιχαὴλ Χρισταρῆ, τοῦ εἰς 'Ιωαννίνων' εἰς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ 'Ἐλλαδί καὶ ἀλλαχοῦ 'Ἐλληνικῶν σχολείων, φιλοτίμω δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς Εὐσταθίου Μίτζη. Ἐν Παταύω, 1804. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Σεμιναρίου. εἰς 8^η.

(369) — 'Εκλογάριον Γραικικὸν εἰς χρῆσιν τῶν πρωτείρων τῆς ἀπλῆς διαλέκτου, συλλεχθὲν ὑπὸ Δημ. Νικό-

λάου τοῦ Δαρβάρεως· τύποις δὲ ἐκδοθὲν δαπάνη τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γ. Βενδότη, 1804. εἰς 8^η.

(370) — Παιδαγωγὸς ἦτος Ἡθικὴ Κανόνες τοῦ ζῆν εἰς χρῆσιν τῶν Νεωνίσκων καὶ Κορασίων, ἔρανισθέντες ὑπὸ Δημ. Νικολάου Δαρβάρεως, καὶ ἐκδοθέντες δαπάνη τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γ. Βενδότη 1804. εἰς 12^η.

(371) — Ἀμμωνίου περὶ Ὀμοίων καὶ διαφόρων λέξεων· Βιβλίον ἀναγκαιότατον πᾶσι τοῖς περὶ τὴν Γραμματικὴν καὶ Ἑλληνικὴν παιδείαν σπουδάζουσι. φωδ'. Ἐνετέησιν. 1804. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(372) — Μηνολόγιον πρόχειρον τοῦ γιλιοστοῦ ὁκτακοσιοστοῦ πέμπτου ἔτους, 1805. Μετὰ προσθήκης τῶν μηνῶν Ἑλλήνων, Ἐβραίων καὶ Τούρκων, καὶ ἄλλων διαφόρων ἀξιολόγων εἰδήσεων. Ἐνετέησι. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 12^η.

(373) — Λεξικὸν Τουρκικὸν καὶ Γραικικὸν, συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐν Μοναχοῖς κυρίου Ἀγιορείτου τοῦ ἐκ Καισαρείας, δαπάνη τοῦ τιμιωτάτου κύρου Χατζῆ Γιαννάκη Τζακάλογλου· νῦν τύποις ἐκδοθέν. 1805. Ἐνετέησιν, φωέ. Παρὰ Μιχαήλ Γλυκεῖ. εἰς 8^η μέγα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο μετετυπώθη τὸ 1817 καὶ 1819 ἔτος παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ· καὶ ἐν τῇ Β'. καὶ Γ'. ἐκδόσει ταύτη ἀναγινώσκεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τὸ κύριον σηματοῦ συντάκτου Ζαχαρίου Ἀγιορείτου ἐκ Καισαρείας.

(374) — Ποιήματά τινα δραματικά, συντεθέντα παρὰ τοῦ Γεωργίου, υἱοῦ τοῦ Νικολάου Σούτζου, ποτὲ μεγάλου διερμηνευτοῦ τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλείας· δαπάνη τοῦ χρησιμωτάτου κυρίου Εὐσταθίου Μίτζη. Ἐνετέησι. 1805. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΣ ΒΕΡΓΑΣΤΗΝΑΣ
ΤΟΜΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ